

Repertoriumnummer 2022 / 4248
Datum van uitspraak 2 juni 2022
Rolnummer 2022/AR/310

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

eindarrest

OM

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

kamer B5 M
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00002739274-0001-0009-02-01-1

VERMEYEN Jill, wonende te 3600 GENK, Markstraat 13b R002, met ondernemingsnummer 0826.717.637, RRN 86.10.14-188.07.

Appellante; vertegenwoordigd door Mr. Bruno SCHOENAERTS, advocaat te 2000 ANTWERPEN, Amerikalei 31, en Mr. VAN DEN CLOOT Alain, advocaat te 2000 ANTWERPEN, Tabakvest 47.

tegen het vonnis van de Ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Tongeren de dato 27 oktober 2020, met rolnummer A/20/00814.

tegen

Mr. Bernard TOPPET-HOEGARS en Mr. Philippe GHESQUIERE, beiden advocaat te 3700 TONGEREN, Bilzersteenweg 263, **beiden qq. curator van het faillissement van VERMEYEN Jill**, wonende te 3600 GENK, Markstraat 13b R002, met ondernemingsnummer 0826.717.637, RRN 86.10.14-188.07.

Geïntimeerden qq.; voor wie verschijnt Mr. GHESQUIERE Philippe, advocaat voornoemd.

OLBORSKI Antonia, wonende te 1080 SINT-JANS-MOLENBEEK, Alphonse Vandenpeereboomstraat 162/0095, RR. 92.05.15-716.25.

Geïntimeerde; verschijnt niet noch iemand voor haar;

1. De antecedenten en de vorderingen

Jill Vermeyen werd failliet verklaard bij vonnis van 1 juli 2013 van de toenmalige rechtbank van koophandel te Tongeren en advocaten B. Toppet-Hoegars en P. Ghesquiere werden als curatoren aangesteld.

Bij vonnis van 31 mei 2016 van de rechtbank van koophandel Antwerpen, afdeling Tongeren, werd Jill Vermeyen vervroegd verschoonbaar verklaard.

Na haar verschoonbaarverklaring kocht de gefailleerde bij akte verleden op 13 december 2017 samen met haar toenmalige partner, Antonia Olborski, een dubbel appartement, elk voor de helft in volle eigendom.

Toen de curatoren hiervan kennis kregen lieten zij op 20 september 2018 mevrouw Olborski dagvaarden om uit onverdeeldheid te treden.

Op 9 januari 2019 werd er tussen de curatoren en mevrouw Olborski een dading gesloten waarbij de curatoren afstand deden van de procedure in uit onverdeeldheidtreding en zich ertoe verbonden geen andere procedures omtrent het onroerend goed op te starten mits betaling door mevrouw Olborski van een bedrag van 10.000 EUR.

De overeenkomst werd afgesloten onder de opschortende voorwaarden van machtiging door de rechter-commissaris en homologatie door de rechtbank.

De rechter-commissaris verleende machtiging tot het afsluiten van de dading bij beschikking van 19 maart 2019 waarin hij vermeldde dat geen homologatie door de rechtbank vereist was.

De dading werd uitgevoerd zonder dat er een homologatie door de rechtbank werd verleend.

Nadien, in november 2019, hebben mevrouw Vermeyen en mevrouw Olborski ingevolge een relatiebreuk de onroerende goederen verkocht - buiten het faillissement om - en hebben zij hierbij een netto meerwaarde gerealiseerd ten bedrage van 66.987 EUR elk.

Bj exploit betekend op 1 juli 2020 hebben de curatoren om tot afsluiting van het faillissement te kunnen overgaan, mevrouw Vermeyen en mevrouw Olborski gedagvaard om alsnog de homologatie vanwege de rechtbank te verkrijgen van de op 9 januari 2019 afgesloten dading.

Met het bestreden vonnis van 27 oktober 2020 heeft de ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Tongeren de homologatie geweigerd.

De curatoren zijn dan verder tot uitvoering overgegaan, hetgeen heeft geleid tot een wettelijke inschrijving op een nieuwe eigendom van mevrouw Vermeyen en tot een blokkering en in beslagname van al haar rekeningen.

Door Jill Vermeyen is hoger beroep aangetekend met een verzoekschrift neergelegd per e-deposit van 16 februari 2022.

Zij verzoekt in hoger beroep om het vonnis van 27 oktober 2020 te wijzigen en enerzijds de dading van 9 januari 2019 overeenkomstig artikel 58 Faill.W. te homologeren en anderzijds krachtens de devolutieve werking (artikel 1068 Ger. W.) het faillissement op grond van artikel 79 Faill.W. te sluiten.

Dientengevolge de wettelijke inschrijving door de curatoren genomen op 26 oktober 2020 op te heffen en de banktegoeden in beslag genomen door de curatoren bij Belfius Bank integraal vrij te geven ten voordele van haar.

De curatoren hebben geen conclusies noch stukken neergelegd.

Mevrouw Olborski is niet verschenen noch iemand namens haar.

Ook ten opzichte van haar is de zaak tegensprekelijk vastgesteld bij toepassing van artikel 735§5 Ger.W.

2. Beoordeling

1.

De eerste rechter heeft de homologatie van de op 9 januari 2019 afgesloten dading geweigerd om reden dat deze niet in het belang is van de schuldeisers van het faillissement. Daarbij oordeelde de eerste rechter dat in januari 2019 kon worden voorzien dat er in november 2019 een meerwaarde op de onroerende goederen zou kunnen worden gerealiseerd, hetgeen door een deskundige schatting van de onroerende goederen zou kunnen tot uiting zijn gebracht.

De netto meerwaarde die de boedel heeft mislopen door het afsluiten van de dading werd geraamd op minstens 40.000 EUR

Hierbij werd in rekening gebracht het bedrag van 133.974 EUR dat werd gerealiseerd min de kostprijs van de verbeteringswerken (12.500 EUR) min de betaalde mensualiteiten van januari 2019 tot november 2019 (15.627,81 EUR)= 105.846,19 EUR, zijnde 52.923,10 EUR voor de gefailleerde. Na aftrek van het betaalde bedrag van 10.000 EUR vanwege mevrouw Olborski lijdt de boedel volgens de eerste rechter een verlies van ongeveer 40.000 EUR.

Verder oordeelde de eerste rechter ook dat het gegeven dat mevrouw Vermeyen vervroegd verschoonbaar werd verklaard zonder invloed was op de beoordeling of de afgesloten dading de belangen van de massa al dan niet diende.

Volgens de eerste rechter vallen alle activa van de gefailleerde zolang een faillissement (onder de temporele toepassing van de faillissementswet van 1997) niet is afgesloten conform artikel 16 Faill.W. in de massa, ook nadat een vervroegde verschoonbaarverklaring plaatsvond.

2.

Bij vonnis van 31 mei 2016 werd het verzoek van de gefailleerde om haar vervoegd verschoonbaar te verklaren ingewilligd.

Op 13 december 2017 kocht de gefailleerde met haar toenmalige levenspartner, mevrouw Olborski, een dubbel appartement gelegen te Antwerpen, Begijnenvest 22 voor een bedrag van 325.000 EUR, elk voor de helft in volle eigendom.

Hiervoor sloten zij een hypothecaire lening af voor een bedrag van 316.657,26 EUR in hoofdsom. De hypotheek werd gevestigd ten bedrage van 316.657,26 EUR meer 31.665,37 EUR aanhorigheden.

Voor de verbouwingswerken hebben gefailleerde en mevrouw Olborski nog bijkomend een lening afgesloten van 12.500,00 EUR.

3.

Krachtens artikel 16, eerste lid, eerste zin, Faill.W., zoals in casu van toepassing, verliest de gefailleerde, te rekenen van de dag van het vonnis van faillietverklaring, van rechtswege het beheer over al zijn goederen, zelfs over de goederen die hij mocht verkrijgen terwijl hij zich in staat van faillissement bevindt.

Er wordt een einde gesteld aan de staat van faillissement wanneer het faillissement wordt gesloten door een overeenkomstig artikel 80 van die wet uitgesproken beslissing.

De faillissementswet van 1997 werd gewijzigd in toepassing van de wet van 20 juli 2005 waarbij de mogelijkheid werd voorzien om de vervroegde verschoonbaarheid uit te spreken. Hiertoe werd een vijfde lid toegevoegd aan artikel 80 Faill.W. waarin wordt bepaald dat de gefailleerde vanaf zes maanden na de datum van het vonnis van faillietverklaring de rechtbank kan verzoeken uitspraak te doen over de verschoonbaarheid. Volgens artikel 82, eerste lid, van de voornoemde wet kan de gefailleerde, indien hij verschoonbaar wordt verklaard, niet meer vervolgd worden door zijn schuldeisers.

Bij de invoering van de mogelijkheid om de gefailleerde vervroegd verschoonbaar te verklaren wenste de wetgever de discriminatie te beëindigen tussen een gefailleerde wiens faillissement eerder kon worden afgehandeld door een gebrek aan activa, waarbij de uitspraak over de verschoonbaarheid vlugger kon plaatsvinden en een gefailleerde in wiens faillissement activa aanwezig zijn en die diende te wachten tot de afhandeling van zijn faillissement alvorens over zijn verschoonbaarheid uitspraak werd gedaan.

De wetgever nam hierbij in overweging dat, indien de uitspraak over de verschoonbaarheid veel eerder kan plaatsvinden, de gefailleerde onmiddellijk een nieuwe zelfstandige activiteit kan beginnen of loontrekkende worden en niet dient te vrezen voor beslag op zijn opbrengsten of inkomsten.

(Parl.St. 2004-2005, Doc51/1811/007, p.8-9)

Het invoeren van de mogelijkheid om vervroegd te laten oordelen over de verschoonbaarheid was ingegeven door de wens om de gefailleerde een nieuwe start te laten nemen waarbij hij niet langer bevreesd diende te zijn dat zijn inkomsten het voorwerp van een beslag door zijn schuldeisers zouden kunnen uitmaken.

Deze doelstelling kan enkel worden gerealiseerd als de gefailleerde niet enkel niet meer kan vervolgd worden door zijn schuldeisers, maar tevens de inkomsten die hij verwerft na de vervroegde verschoonbaarverklaring kan behouden zonder dat deze worden aangewend als activa in de afwikkeling van zijn faillissement.

Hier anders over oordelen ontnemt de zin aan de uitspraak inzake de vervoegde verschoonbaarheid en de mogelijkheid om opnieuw deel te nemen aan het economisch leven.

Hierbij wordt geen afbreuk gedaan aan artikel 16 Faill.W. dat bepaalt dat de gefailleerde, te rekenen van de dag van het vonnis van faillietverklaring, van rechtswege het beheer over al zijn goederen, zelfs over de goederen die hij mocht verkrijgen terwijl hij zich in staat van faillissement bevindt, verliest.

Deze bepaling dient in het kader van de vervroegde verschoonbaarverklaring zo te worden geïnterpreteerd dat de inkomsten en goederen verworven bij de uitoefening van een nieuwe activiteit na de vervoegde verschoonbaarverklaring niet meer in de boedel vallen en door de schuldeiser van het faillissement niet meer kunnen worden aangesproken ter delging van schulden.

De reeds voorheen aan de gefailleerde toekomstende activa of activa die niet voortspruiten uit een nieuwe activiteit, maar de gefailleerde anderzijds toekomen, onder meer omwille van een opgevallende erfenis, blijven deel uitmaken van de goederen die door de curatoren kunnen worden ten gelde gemaakt.

4.

Het hof voegt hieraan nog toe dat de vraag of de afgesloten dading de boedel tot voordeel strekt dient te worden beoordeeld op datum van afsluiting van de dading, zijnde op 9 januari 2019.

Anders dan de eerste rechter is het hof van oordeel dat op datum van de dading niet kon worden voorzien dat het onroerend goed dat door de gefailleerde en mevrouw Olborski werd aangekocht bij verkoop een meerwaarde zou opleveren, gelet op het feit dat de aankoop zeer recent gebeurde en het onroerend goed voor meer dan de aankoopwaarde was gehypothekeerd.

Appellante maakt bovendien aannemelijk dat de gerealiseerde meerprijs te danken was aan het feit dat het goed werd opgesplitst en in twee delen werd verkocht. Er is dan ook geen

enkele aanwijzing dat de curatoren eenzelfde meerwaarde zouden kunnen realiseren bij gedwongen verkoop van het onroerend goed. Evenmin is aannemelijk dat een schatting van het onroerend goed ten tijde van de afgesloten dading de meerwaarde ervan zou hebben aangetoond.

5.

Op grond van bovenstaande overwegingen oordeelt het hof dat het verzoek van de curatoren- hierin gevolgd door de gefailleerde- om de afgesloten dading te homologeren overeenkomstig artikel 58 Faill.W. kan worden ingewilligd.

De betaling van 10.000 EUR door mevrouw Olborski aan het faillissement ter afsluiting van het geschil betreffende het uit onverdeeldheid treden gebeurde in het belang van de schuldeisers van de gefailleerde en benadeelde de boedel niet.

Het hoger beroep is gegrond.

6.

Door de homologatie van de dading kunnen de curatoren geen aanspraak maken op de opbrengsten van de verkoop in november 2019 van het onroerend goed gelegen te Antwerpen, Begijnenvest 22 door de gefailleerde en mevrouw Olborski.

Derhalve is het verzoek om de wettelijke inschrijving door de curatoren genomen op 26 oktober 2020 op het nieuw verworven onroerend goed van mevrouw Vermeyen op te heffen en haar banktegoeden waarop door de curatoren bij Belfius Bank beslag werd gelegd vrij te geven, gegrond.

7.

Het geschil voor de eerste rechter werd aanhangig gemaakt bij dagvaarding van 1 juli 2020 en strekte tot de homologatie van de afgesloten dading.

Een verzoek om tot afsluiting van het faillissement over te gaan maakte geen deel uit van het geschil.

Het hof kan derhalve niet oordelen over dit verzoek. De (verruimde) devolutieve werking strekt zich enkel uit tot de vorderingen die voor de eerste rechter werden ingesteld.

De afsluiting van het faillissement behoort niet tot het voorwerp van het hoger beroep .

Om de afsluiting van het faillissement zal door de curatoren dienen te worden verzocht middels neerlegging van een verzoekschrift bij de faillissementsrechter.

8.

De kosten van het hoger beroep met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding worden tussen partijen omgeslagen waarbij iedere partij de eigen gemaakte kosten draagt.

3. Beslissing

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond als volgt.

Het hof wijzigt het bestreden vonnis en opnieuw rechtdoend, homologeert de dading afgesloten op 9 januari 2019 door de curatoren en mevrouw Olborski en zegt voor recht dat de wettelijke inschrijving door de curatoren genomen op 26 oktober 2020 dient te worden opgeheven en de banktegoeden door hen in beslag genomen bij Belfius Bank integraal dienen te worden vrijgegeven ten voordele van mevrouw Jill Vermeyen.

Het hof slaat de gerechtskosten in hoger beroep tussen partijen om.

Er zijn geen rolrechten in hoger beroep verschuldigd met toepassing van art. 279 lid 1, 4° Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten.

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van 2 juni 2022 door

Mevrouw M.-C.WILLEMAERS

Raadsheer

Mevrouw I. RENAP

Raadsheer

Mevrouw D. ARTS

Raadsheer

Mevrouw C. VERSWYVELEN

Griffier

C. VERSWYVELEN

D. ARTS

PAGE 01-00002739274-0008-0009-02-01-4

